

יש"ע

471

שלנו

471 | במה תורנית אידאולוגית ומעשית לחיזוק אחיזתנו בארץ אדר א' תשע"ז | 48 שנים לשחרור ירושלים יש"ע והגולן

מירוצי ניווט לזכר יואב הרשונים הי"ד

8

החיים הם לא שחור לבן

6

אפרת בדיחי

4

הרב צבי רימון
רב המרכז האקדמי לב ומרכז הלכה והוראה

על הפרשה - ויקהל

בין שנת למנוחה

תולה את הדבר בפסוק "ויום ולילה לא ישבתו". העולם חייב להמשיך ולעבוד כל הזמן, ולכן גוי שמפסיק לעבוד חייב מיתה. ועדיין הדברים תמוהים: הרי מותר לגוי לנוח ממלאכתו, וממילא רבים מהגויים שומרים את יום ראשון או את יום שישי כשבת שלהם? אלא שישנו הבדל מהותי בין השבת שלנו לבין יום ראשון של הגויים. יום ראשון של הגויים הוא יום מנוחה. דבר זה לגיטימי ואף רצוי. השבת שלנו היא שביתה. גוי רשאי לנוח, אך אסור לו לשבות.

באופן בסיסי, העולם כולו אמור לעבוד תמיד. אין חוסר יצירה: "ויום ולילה לא ישבתו". אמנם ישנם זמנים שבהם האדם נח, אולם מנוחה זו נועדה כדי שיהיה לו כוח

יש הסבורים שעיקרה של השבת הוא מנוחה. אולם בדרך כלל, השבת מזוהת בתורה בתור "שבת לה'", בתור קדושה: "ויברך אלקים את יום השביעי ויקדש אתו". השבת מכילה דבר אלוקי שאיננו שייך למציאות הארצית ומראה את הקשר והחיבור המיוחדים בין עם ישראל והקב"ה, על ההתקדשות המיוחדת של עם ישראל ועל ההידמות לקב"ה.

הגמרא בסנהדרין אומרת: נכרי ששבת - חייב מיתה (בידי שמים), שנאמר: "ויום ולילה לא ישבתו". עולה מכאן שאסור לגוי לשמור שבת. לכן, גוי הנמצא בתהליכי גיור דואג לחלל את השבת, אפילו בדבר קטן, עד שיתגייר. מדוע אסור לגוי לשמור שבת? הגמרא

ארגוני החרם נגד ישראל משכנעים את העולם על ידי שקרים שהמצב בישראל מצדיק פעולות אקטיביות של חרם וסימון מוצרים. האיחוד האירופי אף קיבל את ההחלטה לסמן מוצרים שמגיעים מיהודה ושומרון ודורש ממשווקים לסמן את מוצריהם במדבקה ייעודית. השבוע בישעמדה - מי צריך להילחם ב-BDS ומה התפקיד שלנו.

המשך בעמוד הבא

תחילת השיחה	סיום השיחה	תחילת השיחה	סיום השיחה
ירושלים	17:00	18:17	18:17
תל אביב	17:20	18:19	18:19
חיפה	17:11	18:18	18:18
		17:12	18:19

שמחת אדר בשער בנימין

ביום חמישי | 10.3.16

הנכם מוזמנים לשמוח בשמחת ראש חודש אדר בשער בנימין

באזור התעשייה שער בנימין

פרטים נוספים באתר מטה בנימין: www.binyamin.org.il

11:30-9:30
הרקדה המונית

20:00-15:00
ריד קניות ואומנים

17:30
"ניידת החלומות"

הנכם מוזמנים לשמוח בשמחת ראש חודש אדר בשער בנימין

סיוטו וילכו

שני משרדי עורכי דין גדולים דרך משרד המשפטים, בארה"ב ובאירופה. אני לא מצפה לניצחון מוחץ ומדובר בקרב ארוך אך בסוף אנחנו ננצח. המאבק ב-BDS דורש ליצר לחץ נגדי של פעילים רבים ובעיקר בעזרת אזרחי ישראל".

נכון, את המלחמה בחרם כנגד ישראל צריכה להוביל הממשלה. האמצעים שעומדים לרשותה הם רבים ומגוונים ואנו בטוחים כי הם יודעים לעשות את המוטל עליהם על הצד הטוב ביותר. יחד עם זאת, גם עלינו מוטלת החובה לא להפקיר את אחינו שפרנסתם עוברת טלטלה לא פשוטה בחודשים האחרונים ולעודד קניית מוצרים שמיוצרים ביהודה, שומרון ובקעת הירדן ולחזק את אתרי התיירות באזור. אנחנו יודעים שבזמנים קשים עם ישראל מתאחד ומתאמץ יותר כדי לעזור איש לרעהו וכך גם היום. כשעסקים רבים ביו"ש נמצאים בסכנה עלינו להתאחד ולרכוש מוצרים שיוצרו על ידי אנשי העמל והעשייה ביהודה ושומרון.

של מספר מפעלים מתחומי יהודה ושומרון ולפיטוריהם של מאות עובדים תושבי הרשות הפלסטינית. לדוגמה מפעל סודה סטרים שעבר לפני שנתיים ממישור אדומים לנגב צמצם את עובדיו עד שהשבוע נפרדו עובדי החברה מעשרות העובדים האחרונים תושבי הרש"פ שתוקף אשרות העבודה שלהם פג.

אז בעוד שה-BDS תומך בטרור ובהרס במסווה של נאורות ושל חופש, אנו בוחרים בחירה אמתית בחיי יצירה ופיתוח המדינה בה אנו חיים. אסור לנו לשבת בחיבוק ידיים ולחכות שהפתרון ייפול עלינו מהשמיים, אלא אנו חייבים לקום ולעשות מעשה. עלינו לדבוק בדרך האמת שעל פיה אנחנו חיים ולגרום בעצמנו לשינוי.

כך אמר השבוע השר לביטחון פנים גלעד ארדן במפגש עם ראשי מועצת יש"ע: "לפני כחודשיים וחיצי קיבלתי אחריות על הנושא ויש תקציב. ישנם הרבה ארגונים בארץ ובעולם ואנחנו בעיצומה של הכנת תוכנית שתראה את היתרונות בכל ארגון ויחד אנו נעצים את הפעילות שלנו. לשם כך מדינת ישראל שכרה

שבוע האפרטהייד, שהחל בשבוע שעבר בלונדון, נפתח במפגן פרו-פלסטיני ענק שקידם את פניהם של הנוסעים בתחנות הרכבת התחתית שבעיר. כרזות שנתלו הפצירו בציבור הבריטי לתמוך בתנועת החרם והסנקציות נגד ישראל בשלל טיעוני שווא. אמנם המפגן גרר אחריו סערה שגרמה להורדת הכרזות עוד באותו היום, אך טעמו המר של המפגן הזה לא פג מעיר הבירה האירופאית.

ארגון ה-BDS, מי שאחראי לתנועת החרם כנגד ישראל, פועל ללא לאות כדי להציג תמונת מצב שגויה ומשגה של המדיניות הישראלית מול הפלסטינאים ומרבה לשקר בענייני פעילות הצבא במוקדי חיכוך. ההחלטה של האיחוד האירופי לסמן את מוצרי יהודה, שומרון ורמת הגולן לא באה מתוך ואקום. הסיבה העיקרית שגרמה להחלטה הזו היא האווירה הפנימית שמנסה ארגון ה-BDS לייצר באירופה, ולצערנו אף מצליח.

אנו יודעים שהפעילות נגד התעשייה והמוצרים מיהודה ושומרון גרמו בעבר להעברתם

בשיתוף המרכז לטיפוח ימות ונסקים קטנים ביהודה, שומרון והבקעה
www.mati-shay.org.il

אלחי מליחי,

הבעלים של "אם אשכחך - עיצוב קיר אמנותי" שבהר ברכה
052-8910098

עסק שלנו

כ"ולנו תקווה שיום יבוא ואת כל העבודות האלו נכסה בטיח"

הראש ולדמיין איזו יצירה תהיה הכי מושלמת אצלכם בבית!

מי האישיות שהכי היית רוצה כלקוח?

הייתי רוצה כלקוח את המשפחות שיירצו ליצור עיצוב חדשני לבית, עיצוב שחוצה גבולות ויוצא אל מעבר לדמיון, כולנו תקווה שיום יבוא ואת כל העבודות האלו נכסה בטיח חדש ונזכה לראות את בניין בית מקדשנו החסר!

איך מחליטים להקים עסק?

כמו כל עסק טוב, גם העסק שלנו התחיל במשפחה. אחד האחים רצה לעשות משהו קצת יותר מיוחד מריבוע אפור וריק כזיכרון לחורבן בית המקדש והחליט לחרוט במרכז הריבוע את המילה "ירושלים" בצורה שתשאיר את הסייד על רקע הטיח. זו הייתה הפעם הראשונה, ומאז זה המשיך כתחביב אישי. עם הזמן העבודות נחשפו ואנשים ביקשו שנגיע אליהם לבית כדי לעשות עיצוב וכך העסק התחיל להתגלגל, היום יש דף פייסבוק שדרכו ניתן להתרשם מהעבודות שכבר עשיתי וכמובן להזמין דרכו ודרך הטלפון עבודות.

מה מייחד את העסק שלך על פני עסקים אחרים?

העסק שלנו מאפשר לכל משפחה ליצור זכרון נדיר ויפה לירושלים בצורה מדויקת ומושלמת שתכלול פרט אומנותי במרחב האישי שלהם, בכניסה לבית או בסלון. המוצר שלנו מאוד זול, בהתחשב בעובדה שזהו פריט אומנות עבודת יד הנשארת בבית לכל החיים. המחירים נעים בין 600 ל-1,500 שקלים.

הלקוח בוחר את סגנון העיצוב שהוא רוצה על

לעבוד. המגמה של העולם היא יצירה, עבודה. הקב"ה שבת בשבת. אין מדובר על מנוחה - אלא על הפסקת היצירה בעולם הזה, התנתקות מהעולם הזה וחיבור לעולם גבוה יותר, לעולם הבא. שבתה זו איננה מיועדת ליצורי העולם הזה. העולם הזה ממשיך לעבוד. בשבת - רק הקב"ה שבת. כל הבריאה המשיכה לעבוד כרגיל.

אדם השובת בשבת עובר בכך על שני דברים: הוא מבטל את יסוד הבריאה, שבה אמורה להיות יצירה תמידית (מותר לנוח, אך לא לשבות), והוא נוטל כתרו של מלך. השבתה בשבת מיוחדת לקב"ה. שבתה של בני האדם מראה כאילו הם משתמשים בדבר המיוחד למלך בלבד. מתנה מיוחדת נתן הקב"ה לעם ישראל והיא

לשבות בשבת. הקב"ה אפשר לעם ישראל להתנתק יום אחד מעולם היצירה. אין זו מנוחה של חולשה, אלא התנתקות ושבתה מוחלטת של הידמות לקב"ה. התורה אומרת: "ויום השביעי שבת לה' אלקיך". השבת שייכת לה'. היא מעל המציאות. אנו מקבלים זכות עצומה כבני אדם להתחבר לשבת של הקב"ה. אם כך, השבת של עם ישראל הפוכה לחלוטין מיום ראשון של הגויים. יום ראשון של הגויים נובע מכך שהאדם הוא יצור חלש. האדם איננו אלוקים, וממילא הוא צריך לנוח. המנוחה נותנת כוחות לעבודה, מראה שאנו רק בני אדם, וממילא אין לנו ברירה אלא לנוח. אצל עם ישראל השבת איננה נובעת מחולשה. להפך, השבת נובעת ממצויאות גבוהה, מהידמות לקב"ה. השבת היא הפסקת היצירה,

עיסוק ברוח בלבד, חיבור לעולם גבוה ונפלא. שבת מנתקת אותנו מעולם החול, אך גם מובילה ומחברת אליו. בשבת אנו עוצרים, מתקדשים ומהרהרים: האם אנחנו רצים לכיוון הנכון? כיצד נסיף ליצור ולשכלל מבלי לפגוע בעולם הפנימי שלנו? כיצד נפתח ונעצים את העולם כך שגם נפשנו תפרח ותאיר? כיצד נצליח ליצור בעולם החומר, אך בה בעת לרוץ את ריצת החיים, את ריצת הנשמה השואפת להתחבר לבוראה? מתוך חיבור לקדושת השבת, מתוך חיבור מיוחד לקב"ה, נצליח בע"ה להגיע לעולם של קדושה, שממנו מושפעת כל עשייתנו בימות השבוע - מרוממות אותם, מזככת אותם ומעלה אותם לגבהי מרום.

אמנה בתי

פחות ממיליון ₪

דירת 5 חדרים מרווחת מחסן | חניה | מרפסת עם נוף מדהים!

בישוב טלמון בפרייקט נופי טלמון | 15 ד' ממודיעין

חגון דירות
נוספות
בפרייקט

נופי טלמון פרויקט המדרגים החדש
נבנה בסנדרטים הגבוהים ביותר ובמחיר שכל אחד יכול.
אתם מוזמנים לבוא ולהצטרף לקהילה חמה בישוב טלמון שיש בו הכול.

ירושלים 45 ד' | **טלמון** | מודיעין 15 ד' | תל אביב 50 ד'

מרכז מידע אמנה
1-800-260-240
www.amana.co.il

לפרטים: צורי 052-3833889
www.nofeytalmon.co.il

// חן גלעד

אפרת בדיחי, בת 62, בצעירותה למדה בתיכון 'פלך' שהוקם על ידי הוריה, במהלך השירות הלאומי הקימה את העיתון "בעצם" לצעירי המגזר הדתי. כאשר הייתה בת 20 החליטה בדיחי להצטרף להפגנה למען הגולן, מאותה הפגנה הגיעה לבונקר בקונטרה אשר ממנו צמח מושב קשת שברמת הגולן. בדיחי היא ממקימי בית ספר שדה קשת יונתן. כיום היא מורת דרך ועוסקת בכתיבה ועריכה של ספרים בימים אלו עובדת כל כתיבת ספר אשר מתאר את הקמתו של מושב קשת. לאפרת שבעה ילדים

בדיחי גדלה בפרדס חנה, הוריה הגיעו לשם מירושלים על מנת להקים את מדרשיית נועם. כאשר הייתה בת 10 החליטה המשפחה לחזור חזרה לירושלים, שלוש שנים לאחר מכן, כאשר התרחשה מלחמת ששת הימים, בדיחי כבר הייתה בכיתה ט' משום שקפצה כיתה. לאחר המלחמה החליט אביה שהם הולכים לעבור לעיר העתיקה וכך קרה. הימים היו ימי קיסניגר והלחץ שהוטל על ממשלת ישראל מהאמריקאים היה כבד. בתגובה, החלו הפגנות ליד מעונו של ראש הממשלה על מנת לחזק את ידיהם של מתיישבי הגולן. בדיחי הייתה אז בת 20 והחליטה מצידה לקחת חלק באותן הפגנות. בשלב מסוים נשלחו אנשים מהגולן כדי לעודד את המפגינים לבוא ולעלות יחד איתם צפונה, ולהעביר את ההפגנה לגולן. המיקום הראשוני של ההפגנה היה בבונקר באזור שנקרא כרם הרוח.

מי היו האנשים שהגיעו לאותו הבונקר ברמת הגולן?
"אין מספר משפחות, אין מספר אנשים, מדובר על אנשים שבאו להפגנה ומתוך כך נוצר לנו ישוב. כל יום היה מספר שונה של אנשים, בהתחלה אף אחד לא הכיר את השני - היינו חילוניים ודתיים. הדבר המשותף לכולם היה שכולם היו ימניים. לא היינו חלק מתנועת התיישבות או חלק מגרעין כלשהו. עלינו לקרקע בכ' באייר, כמה שבתות לאחר מכן הייתה פרשת בעלותך - שבת יום ההולדת של קשת. באותה שבת כבר החלו הוורטים על כך שלא בכדי הישוב שלנו הוקם בתאריך כזה מעורר ומיוחד: 'ויהי בשנה השנית, בחודש השני בעשרים

בחדש נעלה הענן מעל משכן העדות". בבונקר החלה להתבשל קבוצת אנשים שהפכה לחבורה מגובשת, כל אחד תרם את חלקו כמה שהוא יכול, הבשלנים למטבח, החשמלאים לעבודה ורוב המלאכה הייתה במטעים מסביב. מי שלקח חסות על אותם מפגינים צעירים היה קיבוץ גולן, לימים קיבוץ מרום גולן.

ארבעים יום וארבעים לילה גרו המפגינים בבונקר בקוניטרה, שם נטמן הזרע במעבה האדמה. מקץ אותם ימים הוחלט שהחברה הצעירים יעברו למבנה המשתלה והחצר הגדולה סביבה. כך עברו עוד ארבעה חודשים.

איך התנהל המעבר למיקום הנוכחי של קשת?

לאחר המעבר השתקעו המשפחות במקום החדש, בתחילה עוד היו חיכוכים עם רפול אך לאט לאט הייתה הבנה גדולה יותר בין הצבא למתיישבים החדשים. "עד מהרה הקמנו את בית ספר שדה, כבר באספות החברים הראשונות שלנו היה ברור לנו שאנחנו רוצים להקים בית ספר שדה: מקום שיעלה אל הגולן אלפי מטיילים, שיבואו לשהות כאן בין יום לשבוע ויתאהבו בגולן דרך הרגליים והנשמה. ברור היה לנו שלא הגיוני שנשמור את כל העושר הזה של יופי הגולן, ההיסטוריה שלו, החשיבות שלו לישראל בעבר ובהווה - רק לעצמנו, שזוכים לבנות ולהיבנות בו".

האם היו קשיים במהלך הדרך?

"מה שטלטל את עולמנו קשה כל כך לאורך העשור הוא לא היה סערת מלחמה עם אויבנו, כמו במלחמת ששת הימים, כששחרר הגולן, או כמו במלחמת יום הכיפורים, כשכמעט אויים ליפול שוב בידי סוריה. הפעם היה זה מאבק על דעת הקהל הישראלית - וגם העולמית. מבחינה נפשית, יש משהו קשה יותר בניהול מאבק בתוך העם שלנו, מאשר בניהול מלחמה עם אויבנו".

מה לדעתך מסמל הגולן בהיבט ההתיישבותי?

"הגולן הוא לא רק הבית של המתיישבים שלו - של אלה שעשו אותו לבית. הוא בראש ובראשונה אוצר לאומי. העם היהודי כולו מופקד על השמירה שלו בידיים ישראליות. יחד עם זה, היה ברור לנו מהרגע שהתעורר הדיון על הגולן: אנחנו, מתיישבי הגולן, חייבים להתייצב בחזית המאבק, בחוד החנית. עלינו מוטל התפקיד למשוך את העם אחרינו, להכיר לו את הגולן באופן הכי בלתי אמצעי שניתן, כדי שישקלו ויבין ויסיק את המסקנה המתבקשת, באופן ברור כשמש בצהריים: "לא זזים מהגולן".

"אותו בוקר, כשיצאתי מירושלים, לא הבנתי עד כמה מתנהלת בגולן מלחמה 'על אמת'. מה הסיפור? חשבתי לעצמי. לוקחים אוטובוס לצמח, דרך כביש הבקעה, ומהכנרת - זה כבר כלום. הרי כמעט בדיוק שם ישבה רחל, המשוררת מכנרת, וכתבה את שירה היפה: 'שם הרי גולן, הושט היד וגע בם'. אבל כשהתחלתי לטפס לגולן, בחסדי אנשים טובים ורכבים נדירים שעברו על הכביש,

בחדש נעלה הענן מעל משכן העדות". בבונקר החלה להתבשל קבוצת אנשים שהפכה לחבורה מגובשת, כל אחד תרם את חלקו כמה שהוא יכול, הבשלנים למטבח, החשמלאים לעבודה ורוב המלאכה הייתה במטעים מסביב. מי שלקח חסות על אותם מפגינים צעירים היה קיבוץ גולן, לימים קיבוץ מרום גולן.

ארבעים יום וארבעים לילה גרו המפגינים בבונקר בקוניטרה, שם נטמן הזרע במעבה האדמה. מקץ אותם ימים הוחלט שהחברה הצעירים יעברו למבנה המשתלה והחצר הגדולה סביבה. כך עברו עוד ארבעה חודשים.

איך התנהל המעבר למיקום הנוכחי של קשת?

"אם חשבנו שרק על ההקמה של קשת נצטרך להיאבק - אז חשבנו. על האישור לעבור למרכז הגולן היה צריך להילחם אפילו הרבה יותר. הגיעו לכאן חברי כנסת שניסו להניא אותנו מהרעיון ולהגיד לנו שזה לא כדאי. במרכז הגולן אין אדמות טובות לחקלאות. הבזלת של האזור הזה טרשתית מאוד. אמרו לנו שכל עונה נצטרך לסקל את השדות מחדש. הם צדקו, למען האמת. אי אפשר היה "להוציא לחם סן הסלע". עד היום אנחנו נוסעים מקשת מרחק של 30 קילומטר לכל כיוון אפשרי, כדי לעבד את האדמות שלנו. בסופו של דבר הצלחנו לשכנע את אדמת הבית שלנו במרכז הגולן להיות חקלאית. ברבות הימים זרענו בה חיטה, ושתלנו פרוטאות - פרח צבעוני גבוה שמעבים בו זרזים. בשנת הארבעים לחייה של קשת נטענו בה אפילו מטע גדול של תפוחים".

תל טליה הינו התל שלמרגלותיו יושב המושב, הסורים קראו לגבעת תל א-טליע אשר במשמעותו הינו "תל החלוצים", כאילו ניבאו את שהולך להגיע בשנים שיבואו. אפרת מספרת שאחד המתנגדים הגדולים למעבר מאיזור קונטרה לאזור מרכז הגולן היה רפול. יום אחד הגיעו אליו הרב אלי סדן ואשתו לתל עדשים כדי לשכנע אותו בצדקת הדבר. לאחר שדיברו פיהק פיהוק גדול ואמר "תראו חברה. זה שאתם משוגעים - זה בטוח. אבל מה? בגלל משובעים כמוכים עם ישראל מחזיק מעמד כבר אלפיים שנה. אז תיקחו את התל המסכן הזה ותעופו לי מהעניים, למה עוד שעתים אני כבר קם ונוסע לפיקוד".

מתי עברה קשת למיקומה הנוכחי?

"קשת באה סוף סוף אל המנוחה ואל הנחלה, והשתיל הבוגר העתיק את מקומו אל בית הגידול האמיתי שלו במרכז הגולן. שלוש חוצי שנים של

הפצת עלוני שבת בכל הארץ

עליהי הציפור שלפס

מבית מקור ראשון

הדבקות מודעות

בבתי הכנסת

ובריכוזים דתיים

לפרטים: יוסי בן הדור

052-8908518

yossib@makorrishon.co.il

ביחיה המספר את סיפורה האישי בתוך הסיפור הכללי של המושב קשת. סיפורה של קשת זהו סיפור שטרם סופר, על ההתנחלות הראשונה בתולדות גוש אמונים, שבעצמו עוד לא ממש נולד אז. מתוך ראייה כלל לאומית מוסיף הספר להתגלגל לסיפור ההתיישבות היהודית בגולן כולו, למאבק על הגולן ומסתיים עם מלחמת צוק איתן בעזה. הספר נולד בהחלטה של רגע לספר את הסיפור "לבני הנעורים וצפונה" במלאות לקשת ארבעים שנה. הוא יראה אור בעזרת ה' בקרוב.

הבנתי שמכאן הסיפור נראה קצת אחרת. התחלתי להבין למה היה כתוב בדף התכלת הקטן שקיבלנו יומיים קודם לכן בהפגנה בירושלים - 'קומו ועלו לגולן, השתדלו להגיע לקוניטרה, בכל הכבישים והדרכים!'. המשפט הזה היה נשמע לי בירושלים קצת דרמטי מדי, מוגזם משהו. אפשר לחשוב שאנחנו בימי 'אנו באנו', בימי העליות לארץ ברגל, שצריך לחצות מדבריות כדי להגיע. מה הקטע? נוסעים ומגיעים. אז זהו שלא".
הקטע האחרון לקוח מתוך סיפורה של אפרת

התחדשות

מופע אחדות נשי
ענק

שריני
מקומך
עוד
היום

3 שעות של חוויה רוחנית סוחפת ומרגשת בערב חודש החירות עם

שרית חדד • דין-דין אביב
יובל דיין • רוחמה בן יוסף

רחלי פרנקל
על התחדשות וצמיחה

מנחה:
סיוון רהב מאיר

היכל פייס ארנה
ירושלים

חמישי ערב ר"ח ניסן
7.4 כ"ח אדר ב'
פתיחת שערים: 19:00 התחלה: 20:00

ערב ראש חודש ניסן בסימן "בזכות נשים צדקניות נגאלו ישראל"

רכישת כרטיסים בקלות באתר האירוע
www.aviv1.co.il

בימות *6226
www.bimot.co.il

החל מ-55 ₪

כרטיסים במכירה מוקדמת

מידע נוסף: 052-5802156 www.aviv1.co.il | מספר המקומות מוגבל

החיים הם לא שחור לבן

ההלם הראשוני מעצם החיבור התחלף בהבנה עמוקה שהגשר כבר קיים, אני רק צריכה להתחיל לפסוע עליו. מפה לשם, מצאתי את עצמי מובילה סויר של בכירי התקשורת החרדית במועצה אזרית מטה בנימין. הרגע הזה שאתה עומד קרוב ומסתכל למישהו בלבן של העניים, הוא רגע כל כך משמעותי. ברגע שנפגשים פנים מול פנים, ולחרדי או לחילוני או לשמאלני, ואפילו למתנחל, יש כבר שם, הוא כבר לא "ההוא" הזר והרחוק. ההליכה על הגשר מגלה שלשחור יש הרבה גוונים, שהגוונים האלו הם אנשים לבביים, נחמדים, והנה אופס, קרה לי מה שקורה בדרך כלל לרוב השמאלנים שאני פוגשת, גיליתי שיש כאן אנשים ואין להם קרניים. אני נדהמת בכל פעם מחדש מעוצמתו של המפגש האנושי. המפגש הזה טלטל אותי, הוא הצליח להוריד ממני כל כך הרבה חומות של ריחוק וסלידה, והותיר בי עניין עצום והמון רצון לעוד. אני חושבת שההבנה הכי עמוקה שחלחלה לתוכי זו העובדה שבתוך התהליך הזה שאנחנו עוברים כעם ששב אחרי אלפי שנות גלות לארצו, לא נצליח להתקדם אם לא נשלב ידיים, כולנו. היכולת שלי אז, כנערה צעירה, לזמר כאלו פזמונים נוראיים, היא תוצר בסיסי של חוסר היכרות. בצבא, בפעם הראשונה בחיי, הכרתי מקרוב דתיים ומתנחלים. את החרדים לא פגשתי שם. אין ספק שהיעדר מסגרת משותפת שבה נפגשים, כזו שיוצרת את החיבור הזה, מאוד מקשה. אבל מסתבר שאם רק מחפשים זה אפשרי.

היום אני מבינה שיש גם לנו וגם לציבור החרדי אחריות משותפת ומשמעותית: להקים יחד פלטפורמות שונות בהן יהיה אפשר להסיר את הקרניים, משני הצדדים, ולפעול יחד מעבר לאינטרסים הפוליטיים למען עתיד העם שלנו. ובאשר לי, עצוב לי שבזכותי כל כך הרבה שנים בסלידה ושנאה, יודעת עד כמה טעיתי, ואני באמת מודה על ההזדמנות הזו שנקרתה בדרכי להסתכל פתאום במבט שונה, ולהיות שותפה למהלך מאוד משמעותי, גם ברמה האישית אבל בעיקר ברמה הלאומית.

לפני כמה שנים אמר לי מישהו שמאוד כואב לו היחס שקיים בחלק מהציבור שלנו כלפי החרדים. הוא טען שלדעתו, אם אחת מבנות היישוב תגיד שהיא מתחנתת עם חילוני, הבחור יקבל חיבוק חם ואוהב וכולם ישמחו בו. אבל אם היא תגיע עם חתן חרדי, הו, אז היחס יהיה שונה לחלוטין. החשדנות, האכזבה ובעיקר המתח - יהיו גדולים. הסכמתי אתו, ואמרתי לו שזה בהחלט נכון מכיוון שהם כל כך רחוקים מאננו. הוא טען שאני טועה לחלוטין. המכנה המשותף שיש לנו איתם, כך אמר, הרבה יותר גדול מזה שיש לנו עם החילונים.

היה לי מאוד קשה להסכים איתו בעניין המכנה המשותף, למרות שבתוך תוכי ידעתי שהוא צודק. מאז חלפו כבר כמה שנים והבנתי שהמשפט הזה שלו יצר אצלי איזה סדק קטנטן, שמתוכו יכול לנבט גם איזה גשר.

אין ספק שבמסגרת הסרת החסמים שאני עברתי לאיטי, גם הציבור החרדי עבר שינויים לא קטנים, וכשנקרתה פתאום ההזדמנות מצאתי יד מושטת, בצורה המטאפורית כמובן. אצלי זה התחיל בכנס אילת לתקשורת, פאנל שעסק בתקשורת החרדית הביא איתו אילת הרחוקה את בכירי התקשורת החרדית. החלטתי שזו הזדמנות להציץ מקרוב. ההפתעה הראשונה שלי הייתה שבמרכז הפאנל ישב לא פחות מאשר דודו סעדה, חובש כיפה סרוגה, מתנחל ציוני דתי בצורה הכי עמוקה שיש, מנכ"ל העיתון בשבע, למי שלא מכיר. מוקף חרדים לובשי שחורים עם חיוך ענק, מרגיש ומקרין נימוחות מעצבת, חבר ותיק, כך מסתבר, של כולם, מסמר הפאנל.

"דרוס כל דוס, השמד כל חרד" - היה איזה פזמון קצר שלווה אותי בשנות ילדותי המאוחרות. זימרנו אותו בליווי סטיקרים וכרזות צבועות בשחור שעליהן מודפס בכתב רש"י - "פחד אלוקים" - בשעה שהפגנו בחוצות תל אביב נגד כפייה דתית. מתוך הנושאים שהיו אז, כמו היום, על הפרק וענייני אותי במיוחד, היו התחבורה הציבורית ופתיחת מקומות ציבוריים בשבת. רצינו לבלות ושאף אחד לא יפריע! המילה "חרדי" עוררה אצלנו גל של סטריאוטיפים: כפייה דתית, גלותיות רופסת, השתמטות, זריקות אבנים בשבת, סירחון בקיץ ועוד. החרדים הרגיזו אותנו, עוררו בנו דחיה מעורבת בלעג.

זוכרת איך כשהייתי צעירה לצו ראשון, הם עמדו שם בצד, ממיהרים בהליכתם, מעשנים סיגריות, וכל ישותם אמרת 'בוא נעןף מכאן כמה שיותר מהר'. זוכרת איך זקפתי את הגב, נעמדתי קרוב אליהם, דווקא כדי להרגיז, אבל בעיקר כדי להראות להם עד כמה אני מזלזלת בהם, כמה כפוי טובה הם ואיך אני - החיילת לעתיד - הולכת לתרום למדינה בעוד הם משתמטים.

אין ספק שעם השנים התבגרתי, ויחד איתי גם התחושות והמחשבות שהיו לי, אבל אותם זרעים של זרות ועוינות שנזרעו אז בילדות הצמיחו שורשים עמוקים שקשה מאוד לעקור. למרות אהבת התורה שהתפתחה אצלי ובמקביל אליה גם התעצמה אהבת ישראל, איכשהו אהבת החרדים לא הייתה כלולה בעיניי. "ההם" שאף פעם לא היו שותפים לדרך, מבחינתי, המשיכו להיות זרים, והפער העצום הזה בתפיסת משמעותה של מדינת ישראל יצר תהום אדירה שלא הצלחתי מעולם לגשר עליה.

מה יקרה

מוצ"ש 12 במרץ

שיחה עם יהודה ברקן וצבי פישמן בבית אל / ב' באדר ב' 12 במרץ

המועצה המקומית בית אל מזמינה אתכם לערב מיוחד בשם "קולנוע כשר" שהופק בשיתוף עם ערוץ 7. באירוע ישוחח עוזי ברוך עם אנשי הקולנוע יהודה ברקן וצבי פישמן ויוקרנו קטעים מסרטיהם. באולם תרבות בית אל. מחיר: 15 ₪ למבוגר, 10 ₪ לנוער.

ערב של שמחה וניגונים במתנ"ס גוש עציון / ניט באדר א' 9 במרץ

ערב מיוחד יחד עם חיילי חטמ"ר עציון ובהשתתפות ראש מועצת גוש עציון דודי פרל, מח"ט עציון אל"מ רומן גופמן. הרב שמואל מורנו יגיע גם הוא ויעביר שיחה בנושא "קווים לדמותו סא"ל עמנואל מורנו הי"ד". בשעה 21:00. הכניסה חופשית.

שמחת ראש חודש אדר בשער בנימין / א' באדר ב' 10 במרץ

כולם מוזמנים לפתוח את חגיגות ראש חודש אדר באזור התעשייה שער בנימין. במקום תיערך הרקדה המונית בין השעות 9:30-11:00 ולאחר מכן, בשעה 15:00 ייערך במקום יריד קניות ענק והופעה.

מספרים וזוכרים

בחלוף חמש שנים להלקחם של יקירנו
אהוד ורות פוגל וילדיהם יואב, אלעד והדס הי"ד,
נתאסף יחד לספר ולהיזכר
ביום רביעי ו' באדר ב' (16.3)

16:00 עליה להר המנוחות חלקה ל"ז

אזכרה באכסניית הנוער בית וגן - רחוב הפסגה 8 ירושלים

17:00 התכנסות

17:30 בני משפחה וחברים מספרים וזוכרים

19:30 סיום משוער

משפחות בן ישי - פוגל

מה קורה?

לדיווחים ותמונות:

yesha.shelano@gmail.com

קב"ט מועצת יש"ע **שלמה ועקנין** לחשיבה אסטרטגית וטקטית כיצד ניתן להתמודד עם הטרור הגובר **4**. בישיבה, התחדדו המסרים והפעולות שיש לקיים כדי לחזק את הביטחון ואת שיתוף הפעולה בין כוחות הביטחון, צה"ל וגורמי הביטחון ההתיישבותיים. מהמפגש עלה כי צה"ל דואג בשטח וכי המח"טים הגזרתיים עושים עבודה מצוינת. עם זאת, ישנה תחושה כי יש צורך בשינוי גישה בצמרת הגורמים הביטחוניים. חשוב לחדד ולהמליץ כי תפיסת ההכלה אינה מספקת וכי יש גם לקיים פעולות התקפיות.

עוקף מלמעלה סגן שר הביטחון, חה"כ הרב **אלי בן דהן**, הודיע בשבוע שעבר על הכנסת תכנון כביש עוקף אל ערוב לתכנית העבודה לשנה הקרובה. בפגישות עם סגן השר, הציגו ראש מועצת גוש עציון **דודי פרל** וראש מועצת קרית ארבע **מלאכי לוינגר** את התוכניות שהוכנו עד היום. סגן השר דרש "שכל תהליכי התכנון יסתיימו עד הקיץ וברבעון האחרון של השנה יעלו הטרקטורים אל השטח". ראש מועצת גוש עציון **דודי פרל** הסביר שלכביש החדש חשיבות עליונה הן בהיבט הביטחוני והן בהיבט הבטיחותי.

משטרת אפרת בשבוע החולף הגיעו למועצה המקומית אפרת שוטרים ממשטרת ניו יורק ונציגים נוספים מארצות הברית לביקור בבירת גוש עציון. מטרת המפגש, אומרים במועצה, הייתה לקבל ולהעניק טיפים לניהול עירוני, ראש המועצה **עודד רביבי** סייר עם השוטרים האמריקאים במועצה הציג להם את הבנייה בשכונות החדשות, אך יותר מכל האחרונים התפעלו מהמוקד המבצעי הנמצא באפרת וחולש על חלקים נרחבים באזור גוש עציון **5**.

השתתפו קרוב ל-12,000 תלמידים, חיילים, משפחות, אזרחים רבים וביניהם גם נימלאים, אשר נטלו חלק בפעילויות שונות. את האירוע כיבדו בנוכחותם, אישי ציבור ומפקדים בכירים, ביניהם סגן שר הביטחון **הרב אלי בן-דהן**, חה"כ **מוטי יוגב**, ראש אמ"ן האלוף **הרצי הלוי**, יו"ר האגודה למען החייל וראש תנועת "אחר" אלוף (מיל.) **יורם יאיר**, ראש ישיבת ההסדר "מאיר הראל" במודיעין **הרב אליעזר שמואל**, יו"ר איגוד הספורט העממי **חגי הרצל**, ראש עיריית ראש-העין תא"ל (מיל.) **שלום בן-משה**, ראש מועצת אלקנה **אסף מינצר**, יו"ר נשיאות האירוע השר

וח"כ לשעבר **שאלו יהלום** ועוד רבים אחרים **2**. **עושים עסק** תושבים רבים מיישובי המועצה האזורית בנימין הגיעו לערוך קניות בחנויות של אזור התעשייה שער בנימין שבו נרצח בשבוע שעבר ינאי יוסמן הי"ד על ידי מחבל **3**. בעלי חנויות בשער בנימין מדווחים על פגיעה כלכלית משמעותית בעקבות גל הטרור האחרון ובמיוחד לאחר הרצח, לכן, החליט יו"ר ועדת הישובים של המועצה האזורית בנימין **אפי שרון** להרים את הכפפה וקרא לתושבים להגיע ולערוך את הקניות לשבת דווקא שם על מנת לחזק כלכלית ומורלית את בעלי העסקים בשער בנימין.

עניינים בטחוניים לאור ההסלמה במצב הביטחוני התכנסו ביום ראשון בגבעת 'עוז וגאון' שבגוש עציון, קציני הביטחון של המועצות ביו"ש, חברי ועדת הביטחון של מועצת יש"ע ראש מועצת קדומים **חננאל דוראני** יו"ר הועדה, ראש עיריית אריאל **אלי שבירו**, ראש מועצת אלפי מנשה **שלמה קטן**, ראש מועצת אפרת **עודד רביבי**, חבר ועדת חוץ וביטחון (אל"מ במיל) חה"כ **מוטי יוגב**, מנכ"ל מועצת יש"ע **שילה אדלר**

ביטחון הפנים השר **גלעד ארדן** ערך ביום שלישי מפגש עם ראשי מועצת יש"ע וראשי רשויות מיהודה שומרון והבקעה **1**. המפגש נערך באתר שילה הקדומה ועלו בו נושאים שונים הקשורים לפעילותו של השר. במפגש השתתפו יו"ר מועצת יש"ע **אבי רואה** וראשי הרשויות **שלמה קטן**, **אסף מינצר**, **אריה כהן**, **חננאל דורני**, **שי אלון**, **דודי פרל**, **אלי שבירו**, **יגאל להב**, **דוד אליחאני**, **יוחאי דמרי**, סגן ראש העיר מעלה אדלר **סמנכ"ל מועצת יש"ע יגאל דילמוני**, דוברת המועצה האזורית מטה בנימין **תמר אסרף** ונציגי ציבור נוספים. במהלך הפגישה הציגו ראש מועצת הר חברון **יוחאי דמרי** וראש מועצת גוש עציון **דודי פרל** את הפגיעה הכלכלית בחברות ועסקים במרחב יהודה ושומרון בעקבות אירועי הטרור. צוות משותף לראשי הרשויות ומועצת יש"ע הכינת תוכנית לסייע לעסקים קטנים בעקבות המצב הביטחוני **ודמרי ופרל** בקשו מהשר את העזרה שלו בקידום הנושא בממשלה, השר ארדן שמע והבטיח לסייע בעניין. השר **ארדן** ביקש מצוות משרדו לקדם הקמת תחנות שיטור וכיבוי אש חדשות באזור, ובדבריו התייחס גם למצב הביטחוני ולהסתה הערבית: "צריך לעשות יותר מול ההסתה כנגד ערוצי התקשורת ומול הרשתות החברתיות שמפרסמות הסתה. לצערנו פייסבוק לא מסייעים בנושא בצורה אקטיבית, אין נציג בישראל שמוסמך לסגור עמודי פייסבוק מסוימים, וגם בזה תתמוך פעילות המשרד".

רצים לזכרו ביום שישי שעבר התקיים בשמורת "נאות קדומים", יום טבע ומירוץ הניווט לזכר בן אלקנה סגן יואב הרשושנים הי"ד. באירוע

עורך: אלנתן זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה - 052-nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 18 052-89085 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן
תמונות: דורון רד, מירי צחי, ירוחם קנטמן מדרשת קשת יהונתן
הפקה: **יש שחר הפקות** בע"מ **לתגובות:** perla@myesha.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

המוציא לאור: **מועצת יש"ע**
מועצת היישובים היהודיים
ביהודה שומרון וחבל עזה
רמת הגולן 55, ירושלים
טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
www.myesha.org.il